

30 sierpnia 1929 r.

F41C 23/00

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 10313.

Kl. 72 a 33.

Fabrique Nationale d'Armes de Guerre, Société Anonyme
(Herstal, Belgja).

Kolba składana.

Patent dodatkowy do patentu Nr 9894.

Zgłoszono 24 lipca 1926 r.

Udzielono 19 kwietnia 1929 r.

Pierwszeństwo: 1 sierpnia 1925 r. (Belgja).

Najdłuższy czas trwania patentu do 21 stycznia 1944 r.

Wynalazek niniejszy dotyczy pewnej, szczególnie korzystnej postaci wykonania kolby broni palnej, stanowiącej przedmiot patentu głównego Nr 9894.

Zgodnie z postacią wykonania, stanowiącą istotę wynalazku, trzewik kolby jest połączony przegubowo z dwoma narządami lunetowymi, stanowiącymi kolbę właściwą; narządy te posiadają ze swej strony jedną lub kilka części giętkich, które, na skutek napięcia nadawanego przez nie swym narządom lunetowym, zapewniają włączanie się narządów, zaryglowujących poszczególne części w stosunku do siebie, gdy kolba ma być użyta.

Inne szczegóły charakterystyczne wynalazku ujawnia tytułem przykładu rysunek, na którym fig. 1 przedstawia widok kolby rozłożonej do użytku, fig. 2 — rzut boczny dolnego narządu lunetowego w skali większej; fig. 3 — przekrój według linii *III — III*¹ na fig. 2, a fig. 4 — widok kolby rozłożonej tylko w części.

Kolba posiada dwa narządy lunetowe 2 i 3, obracające się około trzpieni 17 i 18, osadzonych w ramionach 4 i 5, stanowiących przedłużenie szkieletu broni ku tyłowi; każdy z tych narządów składa się z trzech części *a*, *b*, *c*.

Końce tylne narządów lunetowych, to

jest końce tylne ich części *c*, obracają się odpowiednio około osi 19 i 20, osadzonych w trzewiku kolby 1.

Na częściach przednich *a* znajduje się występ 21, umieszczony w taki sposób, że ogranicza on obrót nazewnątrz rzeczonych części, zmuszając w ten sposób narządy lunetowe silnie się ugiąć, aby końce ich tylne mogły osiągnąć rozstaw określony przez osie przegubów na trzewiku. Ugięcie to wystarcza, aby mogło pozostać po wykonaniu przez części te obrotu w stosunku do siebie, jak to wyjaśniono w patencie głównym.

Rozumie się, że na skutek ugięcia się tego, nadającego każdemu narządowi lunetowemu kształt łukowaty, przedstawiony na rysunku, narządy zapewniają skutkiem swego szczipienia się zaryglowanie części tych ze sobą i pozostają sprzężone.

Rzecz prosta, że wszystkie poszczególne części mogłyby być wykonane w sposób pozwalający na ich uginanie się.

Jednak w postaci wykonania przedstawionej na rysunku tylko części *a* mogą się ugiąć. Mają one postać paska zaopatrzonego w żeberka boczne 22, ślizgające się w odpowiadających im rowkach 23, wykonanych w bocznych obrzeżach części *b* (fig. 3), ta zaś część posiada również żeberka 22, które wchodzić zkolei w rowki części *c*.

Rzecz prosta, że wobec nadania częściom *b* i *c* kształtu litery *u*, części te nie mogą się ugiąć; całkowite ugięcie przypada w udziale tylko częściom *a*.

Przy rozkładaniu kolby, części te ślizgają się względem siebie dopóki obrzeże 25, spełniające funkcję oporka (fig. 3), nie napotka zatrzymu 26, umieszczonego na spodzie części sąsiedniej. Dwie te części mogą następnie obrócić się względem siebie, przyczem dwie powyższe opory będą stanowiły punkt oparcia, w taki sposób, że drugi zatrzym 27, umieszczony na jednej części, wejdzie w odpowiadający mu

otwór 29, wykonany w innej części. Gdy kolba jest rozłożona całkowicie, obrót ten dokonywa się samoczynnie, jak to wskazano powyżej na skutek napięcia części giętkich *a*.

Jak to wzmiankowano już w patencie głównym, rowki 23 są szersze od żeberka 22, aby dać możność dwum częściom sąsiednim wykonać wspomniany obrót.

Gdy kolba została złożona w części tylko, aż do położenia przedstawionego na fig. 4, gdy się ją w dalszym ciągu składa w ten sposób, aby złożyć zupełnie narządy lunetowe w kierunku podanym przez strzałki, to przymocowuje się narząd górny do narządu dolnego zapomocą zaczepu 28, pozostającego pod działaniem sprężyny, obracającego się około osi 19 i zaczepiającego swym dziobem koniec *d* dolnego narządu lunetowego (fig. 4).

Zastrzeżenia patentowe.

1. Kolba składana według patentu Nr 9894, znamienna tem, że przednie końce obu narządów lunetowych obracają się na szkielecie broni, tylne zaś końce ich są osadzone przegubowo w trzewiku kolby.

2. Postać wykonania kolby według zastrz. 1, znamienna tem, że osadzone na trzewiku osie przegubów narządów lunetowych tak są rozstawione, a obrót obu narządów tych na szkielecie broni ograniczony jest w taki sposób, że po zupełnem rozłożeniu, giętkie narządy lunetowe muszą się w odpowiednim stopniu wygiąć.

3. Postać wykonania kolby według zastrz. 2, znamienna tem, że jedna z części w każdym narządzie lunetowym jest giętka.

4. Postać wykonania kolby według zastrz. 1 — 3, znamienna tem, że część przednia narządu lunetowego utworzona jest z giętkiego paska z bocznymi żeberkami ślizgającymi się w rowkach bocznych części następnej, wyposażonej zkolei w

boczne żeberka zewnętrzne, ślizgające się w rowkach odpowiednich części następnej.

5. Postać wykonania kolby, według zastrz. 4, znamienna tem, że rowki są szersze od żeberek, tak że pozwalają częściom tym obracać się względem siebie.

6. Postać wykonania kolby według zastrz. 1 — 5, znamienna tem, że rozciągnięcie każdego narządu lunetowego ograniczają prożki na końcach części składowych, około których mogą się one obracać

pod wpływem napięcia jednej lub kilku części uginających, przyczem obrót ten wprowadza zatrzym, osadzony na końcu jednej części w odpowiedni otwór części sąsiedniej.

Fabrique Nationale d'Armes
de Guerre, Société Anonyme.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

FIG. 1

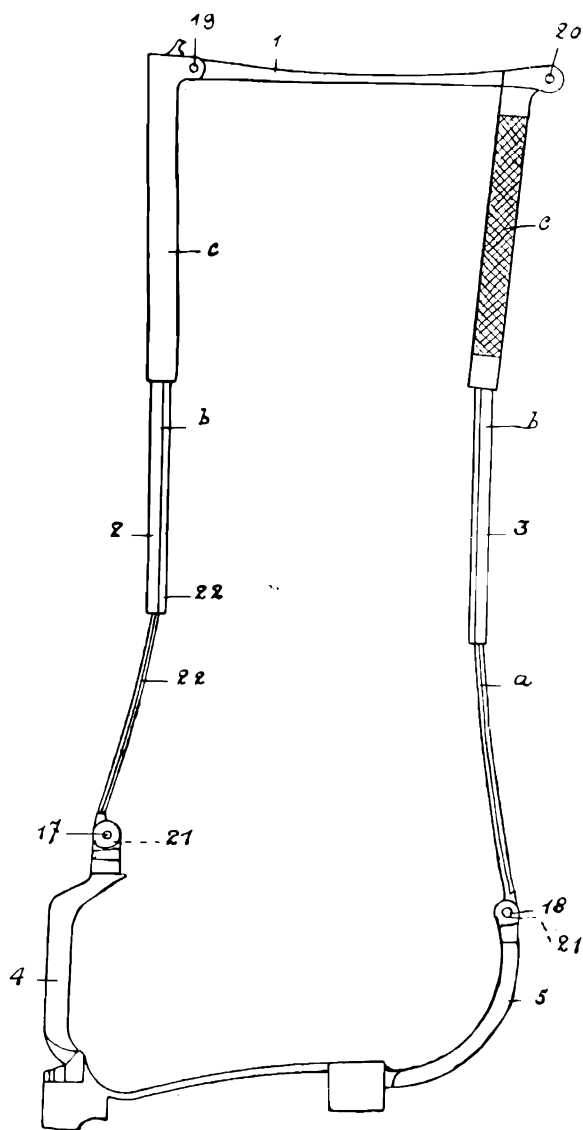

FIG. 2

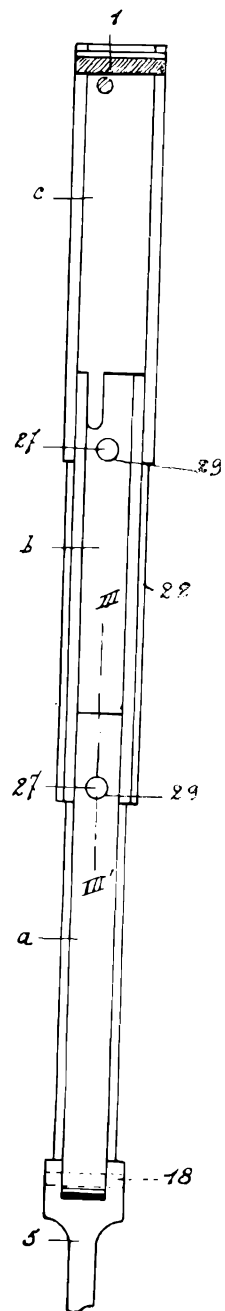

FIG. 3

